

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) *I**

P6_TA(2009)0278

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD))

(2010/C 184 E/65)

(Yhteispäätösmenettely – uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0780),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0413/2008),
 - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnalle työjärjestyksen 80 a artiklan 3 kohdan mukaisesti osoittaman 3. helmikuuta 2009 päivätyn kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavalokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0254/2009),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta,
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

P6_TC1-COD(2008)0223

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rakennusten energiatehokkuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/91/EY ⁽⁴⁾ on muutettu ⁽⁵⁾. Koska siihen tehdään uusia sisältömuutoksia, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Luonnonvaroihin, joiden harkittuun ja järkevään käyttöön perustamissopimuksen 174 artiklassa viitataan, kuuluvat öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat keskeisiä energialähteitä, mutta myös suurimpia hiilidioksidipäästöjen lähteitä.
- (3) **Koska rakennukset muodostavat 40 prosenttia EU:n kokonaisenergiankulutuksesta**, energiankulutuksen vähentäminen **ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttö** rakennusalaalla **ovat** toimenpiteitä, joita tarvitaan **EU:n energiariippuvuuden ja** kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi. **Yhdessä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian lisääntyvän käytön kanssa energiankulutuksen vähentämistoimet EU:ssa mahdollistaisivat, että EU noudattaa** ilmastomuutosta koskevaan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimukseen (UNFCCC) liitetyn Kioton pöytäkirjan **sitoumuksia, pitkän aikavälin sitoumustaan säilyttää maailmanlaajuinen lämpötilan nousu alle 2 °C:ssa ja sitoumustaan vähentää** kasvihuonekaasupäästöjen **kokonaismäärää vähintään 20 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä ja 30 prosenttia, jos saadaan aikaan kansainvälinen sopimus**. Pienemmällä energiankulutuksella **ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian lisääntyvällä käytöllä** on myös tärkeä merkitys energian toimitusvarmuuden ja teknologian kehityksen edistämisessä ja työllistymis- ja aluekehitysmahdollisuuksien luomisessa varsinkin maaseudulla.
- (4) Energian kysynnän hallinta on tärkeä väline, jonka avulla yhteisö voi vaikuttaa maailmanlaajuisiin energiamarkkinoihin ja siten energian toimitusvarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 21. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2009.

⁽⁴⁾ EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁵⁾ Katso liitteessä VI oleva A osa.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (5) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että energiatehokkuutta on parannettava, jotta voitaisiin saavuttaa yhteisön energiankulutukselle asetettu 20 prosentin säästötavoite vuoteen 2020 mennessä, ja vaati komission tiedonannossa Energiatehokkuuden toimintasuunnitelma: Mahdollisuuksien toteuttaminen ⁽¹⁾ määriteltyjen ensisijaisten tointen perusteellista ja nopeaa täytäntöönpanoa. Tässä toimintasuunnitelmassa todetaan, että rakennusallalla on mahdollista saavuttaa merkittäviä kustannustehokkaita energiansäästöjä. Euroopan parlamentti vaati 31 päivänä tammikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa direktiivin 2002/91/EY säännösten tiukentamista, **ja se on useaan otteeseen, viimeksi toisesta strategisesta energiakatsauksesta 3 päivänä helmikuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa, vaatinut, että 20 prosentin energiatehokkuustavoitteesta vuoteen 2020 mennessä tehdään sitova. Lisäksi jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 406/2009/EY. ⁽²⁾ asetetaan hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi sitovia kansallisia tavoitteita, joiden kannalta rakennusalan energiatehokkuus on ratkaisevan tärkeää, ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽³⁾ säädetään energiatehokkuuden edistämisestä sellaisen sitovan tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus EU:n koko energiankulutuksesta on 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä.**
- (6) Maaliskuussa 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti yhteisön sitoutumisen yhteisön laajuiseen uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämiseen kannattamalla pakollista tavoitetta, jonka mukaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuus on 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä. Direktiivissä 2009/28/EY vahvistetaan yhteinen kehys uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian edistämiseksi. Siinä korostetaan tarvetta ottaa huomioon uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia direktiivin 2002/91/EY mukaisten energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, jotta voidaan nopeuttaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasojen käyttöön ottoa rakennuksissa.
- (7) Olennaisilta osin rakennuksista koostuvan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on noin 40 prosenttia, ja tämän alan laajentuminen nostaa sen energiankulutusta ja siten myös sen hiilidioksidipäästöjä.
- (8) On tarpeellista vahvistaa nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästömahdollisuuksien saavuttamiseksi rakennuksissa ja jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla vallitsevien suurten erojen kaventamiseksi.
- (9) Rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevissa lisätoimenpiteissä olisi otettava huomioon ilmasto- ja paikalliset olosuhteet samoin kuin sisäilmasto-olosuhteet ja kustannustehokkuus. Nämä toimenpiteet eivät saa vaikuttaa muihin rakennuksia koskeviin vaatimuksiin kuten rakennukseen pääsyyn, turvallisuuteen tai suunniteltuun käyttötarkoitukseen.
- (10) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä **yhteistä** menetelmää, **jonka objektiivisissa muuttujissa otetaan huomioon alueelliset ilmastoerot** ja jossa otetaan huomioon lämpöominaisuuksien lisäksi muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten **lämmitys-, jäähdytys- ja ilmanvaihtojärjestelmät, lämmön talteenotto, vyöhykesäätö**, uusiutuvien energialähteiden käyttö, passiiviset lämmitys- ja jäähdytyselementit, varjostaminen, sisäilman laatu, **riittävän luonnonvalon mittaukset, eristys- ja valaistusjärjestelmät, seuranta- ja valvontajärjestelmät** ja rakennuksen suunnittelu. Energiatehokkuuden laskentamenetelmän ei pitäisi perustua ainoastaan siihen vuodenaikaan, jona tarvitaan lämmitystä, vaan sen tulisi kattaa rakennuksen vuotuinen energiatehokkuus. **Tässä menetelmässä olisi otettava huomioon nykyiset eurooppalaiset standardit.**
- (11) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vähimmäisvaatimukset rakennusten energiatehokkuudelle. Nämä vaatimukset olisi asetettava siten, että voidaan saavuttaa kustannusoptimaalinen tasapaino tarvittavien investointien ja rakennuksen elinkaaren aikana säästettyjen energiakustannusten välillä. Olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tarkistaa säännöllisesti rakennusten energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia tekniikan kehityksen perusteella.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0038.⁽²⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.⁽³⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (12) Tämä direktiivi ei rajoita EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamista. Tästä syystä tässä direktiivissä käytettyä ilmaisua ”kannustin” ei tulisi tulkita niin, että siihen sisältyy valtiontuki.
- (13) Komission olisi määriteltävä **yhteinen menetelmä** energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. **Menetelmän olisi oltava johdonmukainen sellaisessa yhteisön lainsäädännössä käytetyn menetelmän kanssa, jota sovelletaan rakennuksen muodostavien tuotteiden, komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien tehokkuutta koskeviin vaatimuksiin.** Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tätä **yhteistä menetelmää vahvistaakseen** energiatehokkuuden **vähimmäisvaatimukset. Laskennan** tulokset ja niiden saavuttamisessa käytetyt tiedot olisi toimitettava säännöllisesti komissiolle. Komission olisi toimitettujen tietojen avulla voitava arvioida ja laatia kertomus jäsenvaltioiden edistymistä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi **sovellettava** tätä **menetelmää** tarkistaessaan ja **vahvistaessaan** energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan.
- (14) Rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen **merkittävästi** pitkällä aikavälillä. **Koska olemassa olevia rakennuksia korjataan pitkällä aikavälillä,** uusien ja olemassa olevien rakennusten, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, olisi täytettävä energiatehokkuutta koskevat, paikallisen ilmaston mukaan asetetut vähimmäisvaatimukset. Koska kaikkia vaihtoehtoisten energiahuoltojärjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia ei yleensä täysimääräisesti tutkita, **vaihtoehtoisia energiahuoltojärjestelmiä uusille ja olemassa oleville rakennuksille** olisi tarkasteltava **niiden** koosta riippumatta **sen periaatteen mukaisesti, että ensin varmistetaan lämmitykseen ja jäähdytykseen tarvittavan energian vähentäminen kustannusoptimaaliselle vähimmäistasolle.**
- (15) Olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset tarjoavat rakennuksen koosta riippumatta mahdollisuuden toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä **koko rakennuksen** energiatehokkuuden parantamiseksi. **Kustannustehokkaita toimenpiteitä** koskevien **vaatimusten asettamisella varmistetaan, ettei luoda esteitä, jotka saattaisivat rajoittaa laajamittaisten korjausten aloittamista.**
- (16) Tutkimusten mukaan rakennusala kärsii tehottomuudesta, jonka vuoksi loppukäyttäjien kustannukset ovat huomattavasti optimaalisia kustannuksia korkeammat. Laskelmien mukaan rakennuskustannuksia voitaisiin alentaa jopa 30–35 prosenttia vähentämällä jätteitä useimmissa rakennusprosesseissa ja useimmissa tuotteissa. Rakennusalan tehottomuus on merkittävä uhka direktiivin tavoitteelle ja tarkoitukselle, sillä perusteettoman korkeat rakennus- ja korjauskustannukset vähentävät kustannustehokkuutta ja siten alan energiatehokkuutta. Tämän direktiivin asianmukaisen toimivuuden takaamiseksi komission olisi arvioitava rakennusmarkkinoiden toimintaa ja annettava päätelmistään ja ehdotuksistaan kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä varmistamaan avoin hinnoittelu rakennus- ja korjausalalla ja lisäksi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä uusien tulokkaiden ja erityisesti pk-yritysten, markkinoille pääsyn sekä tarpeellisten palvelujen ja infrastruktuurien saannin esteiden poistamiseksi.
- (17) Kodinkoneiden sekä lämmityksen ja jäähdytyksen energiatehokkuuden parantamiseksi olisi kehitettävä ja otettava käyttöön tietotekniikkaa siten, että tavoitteena ovat ”älykkäät rakennukset”.
- (18) Tarvitaan toimenpiteitä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, jotka eivät ainoastaan täytä nykyisiä energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia vaan **joissa varmistetaan vähintään kustannusoptimaalinen energiatehokkuuden taso.** Tätä varten jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nollatason nettomääräinen energiankulutus,** ja raportoitava tällaisista suunnitelmista säännöllisesti komissiolle.
- (19) Jäsenvaltioiden raportointitaakan keventämiseksi tässä direktiivissä vaaditut raportit olisi voitava sisällyttää energian loppukäytön tehokkuudesta ja energiapalveluista || 5 päivänä huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/32/EY ⁽¹⁾ 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Kunkin jäsenvaltion julkisen sektorin tulisi toimia edelläkävijänä rakennusten energiatehokkuuden alalla, ja tästä syystä kansallisissa suunnitelmissa olisi asetettava kunnianhimoisemmat tavoitteet viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

⁽¹⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 64.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (20) Jäsenvaltioita olisi kannustettava toteuttamaan myös muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä rakennusten lisääntyvän energiatehokkuuden edistämiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä yrityksille, omistusasunnossa asuville ja vuokraajille myönnettäviä taloudellisia kannustimia ja verokannustimia, mukaan luettuna korjauspalvelujen alennettu arvonlisäverokanta.
- (21) Jäsenvaltioiden olisi vältettävä vääristävää kuluttajien energianhintojen sääntelyä, jossa ei tarjota kannustimia energiansäästöön.
- (22) Rakennuksen tai sen osien mahdolliselle ostajalle tai vuokraajalle olisi annettava energiatehokkuustodistuksen välityksellä paikkansa pitävää tietoa rakennuksen energiatehokkuudesta ja käytännön ohjeita tämän tehokkuuden parantamiseksi. **Myös liikerakennusten omistajat ja vuokraajat olisi veloitettava vaihtamaan tietoja tosiasiallisesta energiankulutuksesta, jotta varmistetaan, että kaikki tiedot ovat saatavilla tietoon perustuvien päätösten tekemiseksi tarvittavista parannuksista.** Todistuksessa olisi annettava tietoja myös lämmityksen ja jäähdytyksen tosiasiallisesta vaikutuksesta rakennuksen energiatarpeeseen, sen primäärienergian kulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin. **Rakennuksen omistajalla olisi oltava mahdollisuus pyytää sertifiointia tai päivitettyä todistusta milloin tahansa, ei ainoastaan rakennuksen vuokraus-, myynti- tai kunnostusajankohtana.**
- (23) Viranomaisten olisi näytettävä esimerkkiä ja pantava täytäntöön energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset sen voimassaoloaikana. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä kansallisiin suunnitelmiinsa toimenpiteitä viranomaisten tukemiseksi, jotta nämä toteuttaisivat varhaisessa vaiheessa energiatehokkuuden parannuksia ja panisivat täytäntöön energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset sen voimassaoloaikana. Jäsenvaltioiden olisi kansallisia suunnitelmia laatiessaan kuultava paikallisten ja alueellisten viranomaisten edustajia.
- (24) Direktiivissä 2006/32/EY vahvistettujen älykkäiden mittareiden asennusta koskevien vaatimusten mukaisesti omistajien ja vuokraajien olisi saatava täsmällisiä ja tosiaikaisia tietoja energiankulutuksesta käytössään olevissa rakennuksissa.
- (25) Viranomaisten käytössä **olevien rakennusten ja säännöllisesti yleisön käytössä olevien rakennusten olisi annettava** esimerkki siitä, kuinka ympäristö- ja energianäkökohdat otetaan huomioon, ja tästä syystä näille rakennuksille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. **Jos jäsenvaltiot päättävät sisällyttää energiankäytön osaksi energiasertifiointivaatimuksia, paikkakohtaisen lähestymistavan käyttöön ottamisen olisi oltava mahdollista, jossa toistensa läheisyydessä sijaitsevilla ja saman organisaation käytössä olevilla rakennuksilla on yhteiset energiamittarit.**
- (26) Toisten jäsenvaltioiden antamien energiatehokkuustodistusten vastavuoroisen tunnustamisen varmistamisella on todennäköisesti suuri merkitys kehitettäessä energiatehokkuutta tukevien rahoituspalvelujen ja muiden palvelujen rajat ylittäviä markkinoita. Komission olisi tämän edistämiseksi vahvistettava todistusten sisältöä ja esitystapaa sekä asiantuntijoiden valtuutusta koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset. Energiatehokkuustodistusten pitäisi olla saatavilla sekä omistajan että vuokraajan kielellä, jotta suosituksia olisi helppo ymmärtää.
- (27) Viime vuosina on ollut havaittavissa ilmastointilaitteiden käytön voimakas lisääntyminen Euroopan maissa. Tämä aiheuttaa **kaikissa jäsenvaltioissa** vakavia huippukuormitukseen liittyviä ongelmia, mikä nostaa sähköenergian kustannuksia ja rasittaa maiden energiatasetta. **Etusijalle olisi asetettava strategiat, joilla tehostetaan rakennusten lämpöominaisuuksia kesäaikana. Tätä varten olisi kehitettävä edelleen passiivisia jäähdytystekniikoita, ensisijaisesti sellaisia tekniikoita, joilla parannetaan sisäilmasto-olosuhteita ja rakennuksia ympäröivää mikroilmastoa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (28) Pätevän henkilöstön suorittamalla lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisellä tarkastuksella varmistetaan osaltaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko lämmitys- ja ilmastointijärjestelmästä olisi tehtävä puolueeton arviointi säännöllisin väliajoin järjestelmän elinkaaren aikana, erityisesti ennen järjestelmän korvaamista tai jälkiasennusta. Jotta rakennusten omistajien ja vuokraajien hallinnollinen rasite olisi mahdollisimman vähäinen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että energiatehokkuuden sertifiointi sisältää lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen ja että lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastukset tehdään mahdollisuuksien mukaan samanaikaisesti.
- (29) Omaksumalla yhteinen lähestymistapa rakennusten energiatehokkuuden sertifiointiin ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastamiseen ja teettämällä ne päteillä ja valtuutetuilla asiantuntijoilla, joiden riippumattomuus taataan objektiivisin perustein, edistetään yhtäläisen toimintakentän luomista jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalaalla ja parannetaan yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saisivat energiatehokkuutta koskevia tietoja. Jotta voitaisiin varmistaa energiatehokkuustodistusten ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusten laatu kaikkialla yhteisössä, kussakin jäsenvaltiossa olisi perustettava riippumaton valvontamekanismi.
- (30) *Paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla on keskeinen merkitys tämän direktiivin onnistuneen täytäntöönpanon kannalta. Niiden edustajia olisi kuultava kaikista sen täytäntöönpanoon kansallisella tai alueellisella tasolla liittyvistä seikoista. Paikallisten suunnittelijoiden ja rakennustarkastajien olisi saatava välttämättömien tehtävien hoitamiseksi riittävät ohjeet ja resurssit.*
- (31) *Siltä osin kuin asentajan ammattiin pääsy tai sen harjoittaminen on säänneltyä, ammattipätevyyden tunnustamisedellytyksistä on säädetty ammattipätevyyden tunnustamisesta 7 päivänä syyskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/36/EY ⁽¹⁾. Tämän direktiivin soveltaminen ei sen vuoksi rajoita direktiivin 2005/36/EY soveltamista. Direktiivissä 2005/36/EY asetetaan vaatimukset muun muassa arkkitehtien ammattitutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta, mutta sen lisäksi on varmistettava, että arkkitehdit ja suunnittelijat ottavat energiatehokkaan teknologian riittävästi huomioon suunnitelmissaan ja töissään. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen laadittava tähän liittyen selkeät ohjeet. Ohjeistuksessa olisi kaikilta osin otettava huomioon direktiivi 2005/36/EY ja erityisesti sen 46 ja 49 artikla.*
- (32) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Komissiolle olisi erityisesti oltava toimivalta mukauttaa liitteessä I vahvistetun yleisen kehyksen eräät osat tekniikan kehitykseen, määritellä **yhteinen menetelmä** energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten sekä vahvistaa **sellaisen rakennusten määritelmä, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus, ottaen huomioon tavanomaiset alueelliset sääolot ja kyseisiin sääoloihin ajan mittaan ennustetut muutokset**. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, niistä on päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (34) *Koska valaistuksen osuus on nykyisin noin 14 prosenttia EU:ssa käytetystä energiasta ja koska nykyaikaisilla valaistusjärjestelmillä voidaan säästää yli 80 prosenttia energiaa noudattaen kuitenkin eurooppalaisten standardien mukaisia valaistusolosuhteita, mikä on liian vähän käytetty keino, jonka avulla Euroopan unioni voisi saavuttaa vuoden 2020 tavoitteet, komission olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin valaistussuunnittelua koskevan direktiivin antamiseksi, jotta voidaan täydentää tässä direktiivissä vahvistettuja toimenpiteitä ja tavoitteita. Valaistussuunnittelun parantamiseen perustuvaa energiatehokkuuden lisäämistä ja energiatehokkaiden valaistuslähteiden käyttöä [energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista (uudelleenlaadittu toisinto)] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/.../EY ⁽³⁾ säännösten mukaisesti pidetään merkittävänä keinona rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi.*

⁽¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EUVL L ...

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen liittyviä tavoitteita, koska rakennusala on monimutkainen ja kansalliset asuntomarkkinat eivät voi riittävällä tavalla vastata energiatehokkuuden asettamiin haasteisiin, vaan tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisemman direktiivin sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempaan direktiiviin.
- (37) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä VI olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tällä direktiivillä edistetään rakennusten energiatehokkuuden parantamista yhteisössä ottaen huomioon ulkoiset ilmasto-olosuhteet, paikalliset olosuhteet sekä sisäilmastolle asetetut vaatimukset ja **energiatehokkuuden kustannusoptimaaliset tasot**.

Tässä direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka koskevat

- a) rakennusten ja niiden osien, **rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien** kokonaisenergiatehokkuuden **laskentamenetelmää**;
- b) vähimmäisvaatimusten soveltamista uusien rakennusten ja niiden osien energiatehokkuuteen;
- c) vähimmäisvaatimusten soveltamista sellaisten olemassa olevien rakennusten ■ energiatehokkuuteen, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, **sekä rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien energiatehokkuuteen, jos niitä korvataan tai jälkiasennetaan**;
- d) kansallisia suunnitelmia **ja tavoitteita** sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nol-latason nettomääräinen energiankulutus**;
- e) rakennusten tai niiden osien energiasertifiointia;
- f) rakennusten lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien säännöllisiä tarkastuksia;
- g) energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomia valvontajärjestelmiä;
- h) **rakennusten energiatehokkuuden sertifiointista vastaavien henkilöiden sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastajien koulutusta ja vastavuoroista tunnustamista jäsenvaltioiden välillä**;
- i) **kansallisia suunnitelmia rakennus-, vuokra- ja rakennussuojelulainsäädännön esteiden poistamiseksi ja taloudellisten kannustimien luomiseksi**.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- 1) "rakennuksella" tarkoitetaan katettua seinällistä rakennetta, jonka sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa;
- 2) "*uudella rakennuksella*" tarkoitetaan rakennusta, jota varten saadaan asiaa koskeva rakennuslupa tämän direktiivin voimaantulon jälkeen;
- 3) "*rakennuksen osilla*" tarkoitetaan samaan rakennukseen kuuluvia, erilliseen käyttöön tarkoitettuja huoneistoja tai yksiköitä;
- 4) "*rakennuksella, jolla on nollatason nettomääräinen energiankulutus*" tarkoitetaan rakennusta, jonka *primäärienergian* vuotuinen kokonaiskulutus on rakennuksen erittäin korkean energiatehokkuuden tason vuoksi yhtä suuri tai pienempi kuin uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan energian tuotanto paikan päällä;
- 5) "rakennuksen teknisillä järjestelmillä" tarkoitetaan teknisiä laitteita, joita käytetään lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, veden lämmitykseen, valaistukseen tai sähköntuotantoon, *mittaus-, seuranta- ja valvontajärjestelmiin* tai näiden yhdistelmään;
- 6) "rakennuksen energiatehokkuudella" tarkoitetaan laskettua tai mitattua energiamäärää, joka tarvitaan rakennuksen tyyppilliseen käyttöön liittyvän *primäärienergiatarpeen* täyttämiseen ja *ilmaistaan yksikönä kWh/m² vuodessa* ja johon sisältyy muun muassa lämmitykseen, veden lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon ja *kiinteään valaistusjärjestelmään* käytetty energia, *kun otetaan huomioon passiivisesta aurinkoenergiasta saatavat hyödyt, aurinkosuojaus ja päivänvalo*;
- 7) "primäärienergialla" tarkoitetaan uusiutuvista tai uusiutumattomista lähteistä *peräisin olevaa* energiaa, jota ei ole muunnettu millään prosessilla;
- 8) "*uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla*" tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilisista energialähteistä peräisin olevaa energiaa: *tuuli-, aurinko-, maalämpö-, ilmalämpö-, vesilämpö- ja valtamerienergia, vesivoima, biomassa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasu*;
- 9) "rakennuksen vaipalla" tarkoitetaan rakennuksen *integroituja* osia, jotka erottavat sen sisätilat ulkoympäristöstä ;
- 10) "*rakennuksen komponentilla*" tarkoitetaan rakennuksen yksittäistä osaa, joka vaikuttaa rakennuksen energiatehokkuuteen eikä kuulu rakennuksen tekniseen järjestelmään ja johon sisältyvät *ikkunat, varjostus, ulko-ovet, seinät, perustukset, pohjalaatta, sisäkatto, ulkokatto ja eristysjärjestelmät*;
- 11) "*laajamittaisella korjauksella*" tarkoitetaan rakennuksen korjausta, jossa
 - a) rakennuksen vaippaan tai rakennuksen teknisiin järjestelmiin liittyvien korjausten kokonaiskustannukset ovat yli **20 prosenttia** rakennuksen arvosta, *jolloin arvon on perustuttava senhetkisiin rakentamiskustannuksiin kyseisessä jäsenvaltiossa*, rakennusmaan arvo pois lukien, tai
 - b) korjaus koskee yli 25:tä prosenttia rakennuksen vaipasta, *ja sillä on suora vaikutus rakennuksen energiatehokkuuteen*;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- 12) "eurooppalaisella standardilla" tarkoitetaan Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkiseen käyttöön saatettua standardia;
- 13) "energiatehokkuustodistuksella" tarkoitetaan jäsenvaltion tai sen nimeämän oikeushenkilön tunnustamaa todistusta, jossa ilmoitetaan 3 artiklan mukaisesti hyväksytyllä menetelmällä laskettu rakennuksen tai sen osien energiatehokkuus;
- 14) "yhteistuotannolla" tarkoitetaan lämpöenergian ja sähkö- ja/tai mekaanisen energian samanaikaista tuottamista samassa prosessissa;
- 15) "kustannusoptimaalisella tasolla" tarkoitetaan **tasoa, jolla** rakennuksen elinkaaren aikana laskettu **kustannus-hyötyanalyysi on positiivinen, kun otetaan huomioon vähintään investointi- ja käyttökustannusten** (mukaan luettuina energiakustannukset), **ylläpidon, tuotetusta energiasta saatavien tuottojen ja** tapauksen mukaan **käytöstäpoistokustannusten nettonykyarvo**;
- 16) "ilmastointijärjestelmällä" tarkoitetaan sisäilman käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää, mukaan luettuna ilmanvaihto;
- 17) "lämmityskattilalla" tarkoitetaan lämmityskattilan rungosta ja polttimesta muodostuvaa yksikköä, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö nesteeseen;
- 18) "nimellisteholla" tarkoitetaan valmistajan vahvistamaa ja takaamaa suurinta mahdollista kilowatteina ilmaistua lämpötehoa, joka voidaan jatkuvassa käytössä tuottaa valmistajan ilmoittamalla hyötysuhteella;
- 19) "lämpöpumpulla" tarkoitetaan **konetta**, laitetta tai järjestelmää, joka **siirtää** lämpöä **luonnonympäristöstä, kuten** ilmasta, vedestä tai **maasta, rakennuksiin tai teollisuussovelluksiin kääntämällä** lämmön luonnollisen virtauksen siten, **että se virtaa alhaisemmasta lämpötilasta korkeampaan. Tässä direktiivissä uusiutuvana energiana pidettävän lämpöpumppujen keräämän ympäröivän energian määrän on oltava sama kuin direktiivin 2009/28/EY mukainen määrä**;
- 20) "**energiaköyhyydellä**" tarkoitetaan tilannetta, jossa kotitalouden on käytettävä yli 10 prosenttia tuloistaan energialaskuihin kotinsa lämmittämiseksi Maailman terveysjärjestön suosittelemiin tasoihin perustuvan hyväksyttävän tason mukaisesti;
- 21) "**valaistusjärjestelmällä**" tarkoitetaan tietyn valaistustason tuottamisen edellyttämien osatekijöiden yhdistelmää;
- 22) "**kaukolämmityksellä tai -jäähdytyksellä**" tarkoitetaan termisen energian jakelua höyryn, kuuman veden tai jäähdytetyn nesteen muodossa keskitetystä tuotantolähteestä verkoston välityksellä useisiin rakennuksiin käytettäväksi lämmitykseen tai jäähdytykseen sisätiloissa tai prosesseissa tai veden lämmitykseen;
- 23) "**valaistussuunnittelulla**" tarkoitetaan kaaviota tai piirustusta, jossa esitetään yksityiskohtaisesti valaisinyksikköjen ja niihin liittyvien säätölaitteiden kokoonpano ja sijoittelu.

3 artikla

Menetelmän vahvistaminen rakennusten energiatehokkuuden laskentaa varten

1. Komissio vahvistaa asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten edustajia kuultuaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010 rakennusten energiatehokkuuden yhteisen laskentamenetelmän liitteessä I esitetyn yleisen kehyksen mukaisesti.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön yhteinen menetelmä ▯.

3. Rakennusten energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen on sisällyttävä indikaattori primäärienergiatarvetta varten.

4 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laadinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vahvistetaan rakennusten **sekä rakennuksen komponenttien ja rakennuksen teknisten järjestelmien ja niiden osien** energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **vähintään** kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamiseksi ja että vaatimukset lasketaan 3 artiklassa tarkoitetun **yhteisen** menetelmän mukaisesti.

Vaatimuksia vahvistaessaan **jäsenvaltioiden on kuultava viranomaisia ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä, ja ne** voivat tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä.

Näiden vaatimusten on oltava johdonmukaisia muun sovellettavan yhteisön lainsäädännön kanssa, ja niissä on otettava huomioon yleiset sisäilmasto-olosuhteet **sekä sisä- ja ulkovalaistusolosuhteet**, jotta voidaan välttää mahdolliset haittavaikutukset kuten riittämätön ilmanvaihto **ja riittämätön päivänvalo**, sekä paikalliset olosuhteet ja rakennuksen käyttötarkoitus ja ikä.

Nämä vaatimukset on tarkistettava säännöllisesti enintään **neljän** vuoden välein ja ▯ ajantasaistettava, jotta ne vastaavat tekniikan kehitystä rakennusalalla.

Tämän artiklan säännökset eivät estä jäsenvaltioita tukemasta uusien rakennusten rakentamista, laajamittaisia korjauksia tai komponenttien ja teknisten järjestelmien päivityksiä, jotka ylittävät tässä direktiivissä säädetyt vähimmäisvaatimukset.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraaviin rakennusten luokkiin:

- a) rakennukset, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisten arkkitehtonisten tai historiallisten ansioiden vuoksi, **siltä osin kuin** niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi energiatehokkuutta **koskevan tietyn vähimmäisvaatimuksen** noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;
- b) rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan;
- c) väliaikaiset rakennukset, joiden suunniteltu käyttöaika on **alle 18 kuukautta**, teollisuuslaitokset, korjaamot ja muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maantilarakennukset, joissa energian tarve on alhainen, sekä muut kuin asuinkäyttöön tarkoitetut maantilarakennukset, joita käytetään alalla, jota koskee kansallinen alakohtainen energiatehokkuussopimus;

▯

d) yksittäiset rakennukset, joiden kokonaishyötypinta -ala on ▯ alle 50 m².

3. Jäsenvaltiot **saavat 30 päivästä kesäkuuta 2012** alkaen tarjota kannustimia **vain** sellaisten rakennusten tai niiden osien, **rakennuksen komponentit mukaan luettuina**, rakentamiseen tai **laajamittaiseen** korjaamiseen, **joiden tulokset täyttävät vähintään** 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksiin **johtavat** energiatehokkuutta **koskevat vähimmäisvaatimukset**.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

4. **Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015 tarkastettava** uudelleen || 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan **ja** varmistettava, että vaatimukset vastaavat **vähintään** 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tuloksia.

5. **Jäsenvaltioiden on tarjottava tukea ja teknistä neuvontaa, jotta historiallisissa rakennuksissa tai keskustoissa voidaan toteuttaa erityisohjelmia energiatehokkuutta koskevia mukautuksia varten.**

6. **Historiallisissa keskustoissa sijaitsevia energiantuotanto- ja eristysjärjestelmiä koskevista toimenpiteistä on tehtävä visuaalisten vaikutusten arviointi.**

5 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskenta

1. Komissio vahvistaa **asiaankuuluvia sidosryhmiä ja erityisesti paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten edustajia kuultuaan sekä liitteessä IV a esitettyjen periaatteiden perusteella** viimeistään **31 päivänä maaliskuuta 2010 yhteisen menetelmän** rakennusten tai niiden osien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten. **Tässä yhteisessä menetelmässä voidaan viitata asiaankuuluviin eurooppalaisiin standardeihin, ja siinä**

— tehdään ero uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä,

— **otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset ilmasto-olot ja todennäköinen muutos kyseisissä oloissa asianomaisen rakennuksen elinkaaren aikana ja**

— **vahvistetaan energiakustannuksia koskevat yhteiset oletukset tai laskentamenetelmät.**

Komissio tarkastelee uudelleen ja tarvittaessa päivittää yhteistä menetelmää joka viides vuosi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on laskettava energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaaliset tasot käyttäen 1 kohdan mukaisesti vahvistettua **yhteistä menetelmää** ja asiaankuuluvia parametreja, kuten ilmasto-olosuhteita **1**.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki näissä laskelmissa käytetyt syöttötiedot ja oletukset ja laskelmien tulokset. Tiedot **on sisällytettävä** direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedot komissiolle joka kolmas vuosi. Ensimmäinen ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011.

3. Komissio julkaisee kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä **tämän artiklan täytäntöönpanossa.**

6 artikla

Uudet rakennukset

1. || Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uudet rakennukset täyttävät 4 artiklan mukaisesti vahvistetut energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **ja ovat 9 artiklan säännösten mukaisia.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jäsenvaltioiden on **edistettävä** uusien rakennusten osalta **tehokkaiden** vaihtoehtoisten järjestelmien **käyttöä**. **Vaihtoehtoihin järjestelmiin voivat sisältyä esimerkiksi seuraavat :**

- a) **uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian** käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
- b) yhteistuotanto;
- c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla, **erityisesti kokonaan tai osittain uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat järjestelmät**;
- d) lämpöpumput;
- e) **atk-laitteistot seurantaan ja valvontaan.**

7 artikla

Olemassa olevat rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia **tai kun rakennuksen komponentteja ja rakennuksen teknisiä järjestelmiä tai niiden osia jälkiasennetaan tai korvataan**, niiden energiatehokkuutta parannetaan siten, että ne täyttävät vähintään energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset sikäli kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden on määritettävä nämä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset 4 artiklan mukaisesti **ja otettava huomioon 9 artiklan säännökset**. Vaatimukset **on vahvistettava sekä korjatuille järjestelmille ja rakennuksen komponenteille, jos niitä jälkiasennetaan tai korvataan, että koko korjatulle rakennukselle, jos kyse on laajamittaisesta korjauksesta.**

Jäsenvaltioiden on sellaisten rakennusten osalta, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, kannustettava siihen, että arvioidaan ja otetaan huomioon seuraavat erittäin tehokkaat vaihtoehtoiset järjestelmät:

- a) **uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian** käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
- b) yhteistuotanto;
- c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla, **erityisesti kokonaan tai osittain uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöön perustuvat järjestelmät**;
- d) lämpöpumput;
- e) **atk-laitteistot seurantaan ja valvontaan.**

8 artikla

Rakennuksen tekniset järjestelmät **ja rakennuksen komponentit**

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset **rakennuksen komponenteille sekä** rakennukseen asennetuille **ja siinä käyttöön otetuille** teknisille järjestelmille **silloin, kun [puitteiden säätämisestä energiaa käyttäviä tuotteita koskevien ekologisen suunnittelun vaatimusten asettamista varten annettu] direktiivi 2009/.../EY ja sen täytäntöönpanotoimenpiteet eivät kata niitä**. Vaatimukset on vahvistettava uusille, korjatuille ja jälkiasennetuille **käyttölaitteille**, rakennuksen teknisille järjestelmille **ja rakennuksen komponenteille sekä** niiden osille, **ja niitä on sovellettava sikäli kuin ne ovat teknisesti ja toiminnallisesti toteutettavissa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Vaatimusten on katettava erityisesti seuraavat osat:

- a) lämmitysjärjestelmän lämmityskattilat, muut lämmönkehittimet **tai lämmönvaihtimet, mukaan luettuina kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;**
- b) lämminvesijärjestelmän vedenlämmittimet;
- c) ilmastointijärjestelmien keskusilmastointiyksiköt tai jäähdytysyksiköt ;
- d) **asennettu valaistus;**
- e) **rakennuksen komponentit.**

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten on oltava johdonmukaisia järjestelmän **ja rakennuksen komponentit** muodostaviin tuotteisiin sovellettavan lainsäädännön kanssa ja perustuttava siihen, että tuotteet on asennettu oikein ja rakennuksen teknistä järjestelmää säädetään ja ohjataan asianmukaisesti. Vaatimuksissa on **rakennuksen teknisten järjestelmien osalta** varmistettava, **että ne säädetään asianmukaisesti käyttöönoton yhteydessä**, että vesikiertoisissa lämmitysjärjestelmissä saavutetaan oikea hydraulinen tasapaino ja että asennuksessa on käytetty oikeankokoisia ja -tyyppisiä tuotteita ottaen huomioon rakennuksen teknisen järjestelmän aiottu käyttötarkoitus.

3. [Sähkön sisämarkkinoita koskevia yhteisiä sääntöjä koskevassa] ... annetussa Euroopan parlamentin direktiivissä 2009/.../EY ⁽¹⁾ olevan liitteen I mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että **älykäitä mittareita asennetaan kaikkiin uusiin rakennuksiin ja kaikkiin rakennuksiin, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, ja aina mittarin korvaamisen yhteydessä, ja edistettävä tarvittaessa aktiiviohjausjärjestelmien, kuten automaatio-, valvonta- ja seurantajärjestelmien, asentamista.**

9 artikla

Rakennukset, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kansalliset suunnitelmat sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi, joilla **on nollatason nettomääräinen energiankulutus.**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki uudet rakennukset ovat rakennuksia, joilla on vähintään nollatason nettomääräinen energiankulutus, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018.

Jäsenvaltioiden on rakennusten kokonaismäärän osalta vuoteen 2015 mennessä ja kokonaishyötypinta-alan osalta vuoteen 2020 mennessä asetettava ■ tavoitteet sille, minkä osuuden tällaisista rakennuksista prosentteina mitattuna on vähintään oltava **rakennuksia, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus.**

Erilliset tavoitteet on asetettava

- a) uusille ja kunnostetuille asuinrakennuksille;
- b) uusille ja kunnostetuille muille kuin asuinrakennuksille;
- c) viranomaisten käytössä oleville rakennuksille.

Asettaessaan c alakohdassa tarkoitettuja **uusille ja nykyisille rakennuksille erillisiä** tavoitteita, **joita sovelletaan vähintään kolme vuotta ennen tässä artikkelissa asetettuja vastaavia tavoitteita**, jäsenvaltioiden on otettava huomioon, että viranomaisilla tulisi olla edelläkävijän asema rakennusten energiatehokkuuden alalla.

⁽¹⁾ EUVL L ...

Torstai 23. huhtikuuta 2009

2. Edellä 1 kohdassa **tarkoitettut kansalliset suunnitelmat on laadittava kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, paikalliset ja alueelliset viranomaiset mukaan luettuina, kuulemisen jälkeen, ja niihin on sisällyttävä muun muassa seuraavat osatekijät:**

I

a) välitavoitteet || prosentteina rakennusten kokonaismäärästä ja kokonaishyötypinta-alasta **vuotta 2015 ja vuotta 2020 varten;**

b) **tiedot kansallisista vaatimuksista, jotka koskevat uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian vähimmäistasoa uusissa rakennuksissa ja olemassa olevissa rakennuksissa, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia, kuten direktiivissä 2009/28/EY ja tämän direktiivin 6 ja 7 artiklassa edellytetään;**

c) **yhteenvedo kaikista toimintalinjoista ja tiedoista, jotka koskevat tällaisten rakennusten osuuden kasvattamiseksi toteutettuja toimenpiteitä;**

d) **kansalliset, alueelliset tai paikalliset ohjelmat tällaisten rakennusten osuuden kasvattamista koskevien toimenpiteiden, kuten verokannustimien, rahoitusvälineiden tai alennetun arvonalisäverokannan, tukemiseksi.**

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettut kansalliset suunnitelmat komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011 ja raportoitava sille kolmen vuoden välein kansallisten suunnitelmien toteuttamisesta saavutetusta edistyksestä. Kansalliset suunnitelmat ja edistymisraportit **on sisällytettävä** direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

4. **Komissio voi kahden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on toimittanut kansallisen suunnitelman 3 kohdan mukaisesti, toissijaisuusperiaatteen täysimääräisesti huomioon ottaen hylätä suunnitelman tai jonkin sen osan sillä perusteella, ettei se täytä kaikkia tämän artiklan vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on tässä tapauksessa ehdotettava muutoksia. Komissio hyväksyy muutokset tai pyytää muita erityismuutoksia kuukauden kuluessa kyseisten ehdotusten vastaanottamisesta. Komissio ja asianomainen jäsenvaltio toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet päästäkseen sopimukseen kansallisesta suunnitelmasta viiden kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on alun perin toimittanut suunnitelman.**

5. Komissio vahvistaa 2 artiklassa esitetyn määritelmän mukaisesti sellaisten rakennusten **yksityiskoh-taisen yhteisen määritelmän, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010.**

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntely menettelyä noudattaen.

6. Komissio julkaisee **viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi** kertomuksen jäsenvaltioiden edistymisestä sellaisten rakennusten lukumäärän kasvattamisessa, joilla **on nol-latason nettomääräinen energiankulutus.** Komissio laatii tämän kertomuksen perusteella **toimintasuunni-telman** ja ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä tällaisten rakennusten lukumäärän kasvattamiseksi.

10 artikla

Taloudelliset kannustimet ja markkinoiden esteet

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011 laadittava kansallisia toimintasuunnitelmia, joihin sisältyy ehdotettuja toimenpiteitä, tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi vähentämällä olemassa olevia oikeudellisia ja markkinoiden esteitä sekä kehittämällä olemassa olevia ja uusia rahoitus- ja verotusvälineitä uusien ja olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuden lisäämiseksi.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Ehdotettujen toimenpiteiden on oltava riittäviä, tehokkaita, avoimia ja syrjimättömiä, niiden on tuettava energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten täytäntöönpanoa, niillä on pyrittävä edistämään rakennusten energiatehokkuuden huomattavia parannuksia silloin, kun parannus ei muuten olisi taloudellisesti toteutettavissa, ja niihin on sisällyttävä toimenpiteitä energiaköyhyysriskin alaisina olevien kotitalouksien tukemiseksi.

Jäsenvaltioiden on verrattava rahoitus- ja verotusvälineitään liitteessä V lueteltuihin välineisiin ja pantava täytäntöön vähintään kaksi kyseisen liitteen toimenpidettä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset kansalliset toimintasuunnitelmat komissiolle sisällyttämällä ne direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin ja päivitettävä niitä joka kolmas vuosi.

3. Komissio tekee viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 vaikutusten arvioinnin jälkeen aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia, jotta voidaan vahvistaa olemassa olevia ja ottaa käyttöön uusia yhteisön rahoitusvälineitä tämän direktiivin täytäntöönpanon tukemiseksi.

Ehdotuksissa on otettava huomioon seuraavat toimenpiteet:

- a) seuraavaa ohjelmakautta koskevan Euroopan aluekehitysrahastosta 5 päivänä heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1080/2006 ⁽¹⁾ tarkistamisen yhteydessä on merkittävästi lisättävä Euroopan aluekehitysrahaston määrärahoja, joita voidaan käyttää energiatehokkuuden parantamiseen, kaukolämpö ja asuntojen jäähdytystä ja lämmitystä sekä uusiutuvan energian käyttöä koskevat investoinnit ja mainittujen hankkeiden tukikelpoisuuden laajentaminen mukaan luettuna;
- b) muita yhteisön varoja käytetään energiatehokkuuteen liittyvien tutkimuksen ja kehittämisen, tiedotuskampanjoiden tai koulutuksen tukemiseksi;
- c) perustetaan yhteisön talousarviosta, Euroopan investointipankista ja jäsenvaltioista saatavien rahoitusosuuksiin perusteella energiatehokkuusraho, jonka avulla voidaan lisätä yksityisiä ja julkisia investointeja rakennusten energiatehokkuutta, mukaan luettuina uusiutuvat energialähteet rakennuksissa tai rakennuksen komponenteissa, lisääviin hankkeisiin vuoteen 2020 mennessä. Energiatehokkuusraho on sisällytettävä muuta yhteisön rakennetukea koskevaan ohjelmasuunnitteluun. Sen rahoitusosuuksia koskevat perusteet on määriteltävä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽²⁾ mukaisesti, ja se on pantava täytäntöön viimeistään vuonna 2014;
- d) energiatehokkuuteen, mukaan luettuina uusiutuvat energialähteet rakennuksissa tai rakennuksen komponenteissa, liittyvien palvelujen ja tuotteiden arvonlisäverokantaa alennetaan.

11 artikla

Energiatehokkuustodistukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet rakennusten energiatehokkuuden sertifiointijärjestelmän perustamiseksi. Energiatehokkuustodistuksessa on esitettävä rakennuksen energiatehokkuus ja vertailuarvoja, kuten energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta rakennuksen tai sen osien omistajat tai vuokraajat voivat arvioida sen energiatehokkuutta ja vaivattomasti verrata sitä muihin asuinrakennuksiin ja muihin kuin asuinrakennuksiin. Siinä voidaan muiden kuin asuinrakennusten osalta tarvittaessa esittää myös liitteessä I tarkoitettu vuosittainen kulutettava tosiasiallinen energiamäärä.

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jos rakennus myydään tai vuokrataan ennen sen rakentamista, myyjän on esitettävä kirjallinen arvio rakennuksen energiatehokkuudesta.

2. Todistukseen on sisällyttävä suosituksia rakennuksen tai sen osien energiatehokkuuden parantamiseksi ***kustannusoptimaalisesti.***

Energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten on katettava:

- a) rakennuksen vaipan, ***eristysjärjestelmät mukaan luettuina***, tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaisen korjauksen yhteydessä toteutettavat toimenpiteet; ja

- b) rakennuksen yksittäisiä osia tai osatekijöitä koskevat toimenpiteet, jotka eivät liity rakennuksen vaipan, ***eristysjärjestelmät mukaan luettuina***, tai rakennuksen teknisten järjestelmien laajamittaiseen korjaukseen.

3. Energiatehokkuustodistukseen sisältyvien suositusten on oltava teknisesti toteuttamiskelpoisia kyseessä olevassa rakennuksessa, ja suosituksissa on annettava avointa tietoa, ***mukaan luettuina vähimmäisvaatimuksina selkeät tiedot säästötoimen arvioidusta energiansäästöpotentialista, nykyisestä nettoarvosta ja erityisen rakennuksen tai rakennustyyppin investointikustannuksista. Kustannusten arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, joihin on sisällytettävä vähintään energiansäästöjen arviointi ja suositusten toteuttamiseksi tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen, taloudellisten kannustimien tai verokannustimien ja korkotasojen arviointi.***

4. ***Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaiset ja muut rakennusten hankintaan tai korjaukseen rahoitusta tarjoavat laitokset ottavat ilmoitetun energiatehokkuuden ja energiatehokkuustodistukseen sisältyvät suositukset huomioon määrittäessään taloudellisten kannustimien, verotustoimenpiteiden ja lainojen tason ja ehdot.***

5. Energiatehokkuustodistuksessa on ilmoitettava, mistä omistaja tai vuokralainen voi saada yksityiskohtaisempia tietoja todistuksessa annetuista suosituksista. Lisäksi siinä on annettava tietoja suositusten toteuttamiseksi toteutettavista toimenpiteistä, ***mukaan luettuina tiedot saatavilla olevista verokannustimista ja taloudellisista kannustimista sekä rahoitusmahdollisuuksista.***

6. ***Kun otetaan huomioon, että viranomaisilla tulisi olla edelläkävijän asema rakennusten energiatehokkuuden alalla, viranomaisten on toteutettava käytössään oleville rakennuksille annettuihin energiatehokkuustodistuksiin sisältyvät suositukset niiden voimassaoloaikana.***

7. Samaan rakennukseen kuuluvien, erilliseen käyttöön tarkoitettujen huoneistojen tai yksikköjen sertifiointi voi perustua

- a) koko rakennuksen yhteissertifiointiin, jos erillisistä huoneistoista koostuva rakennus on varustettu yhteisellä lämmitysjärjestelmällä; tai

- b) ***kyseisen huoneiston tai yksikön energiatehokkuuden*** arviointiin.

8. Omakotitalojen sertifiointi voi perustua toisen suunnittelultaan ja kooltaan samanlaisen ja tosiasialliselta energiatehokkuuslaadultaan vastaavan rakennuksen arviointiin, jos energiatehokkuustodistuksen antava asiantuntija voi taata tämän vastaavuuden.

9. Energiatehokkuustodistus voi olla voimassa enintään kymmenen vuotta.

10. ***Komissio hyväksyy 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä suuntaviivat, joissa täsmennetään energiatehokkuustodistusten sisältöä, kieltä ja esitystapaa koskevat vähimmäisvaatimukset.***

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

11. Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava toisessa jäsenvaltiossa kyseisten suuntaviivojen mukaisesti annetut todistukset, eikä se saa rajoittaa rahoituspalvelujen tarjoamisen vapautta tuossa jäsenvaltiossa annettuihin todistuksiin liittyvistä syistä.

12. Vuoteen 2011 mennessä komission on otettava käyttöön vapaaehtoinen, muiden kuin asuinrakennusten energiatehokkuuden yhteinen Euroopan unionin sertifiointijärjestelmä jäsenvaltioista saatujen tietojen ja asianomaisten alojen kuulemisen perusteella.

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jäsenvaltioiden on viimeistään vuonna 2012 otettava alueillaan käyttöön ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu Euroopan unionin vapaaehtoinen sertifiointijärjestelmä, joka toimii kansallisen sertifiointijärjestelmän rinnalla.

12 artikla

Energiatehokkuustodistusten antaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistus annetaan rakennettaville, myytävälle tai vuokrattaville rakennuksille tai niiden osille, rakennuksille, **jotka ovat säännöllisesti yleisön käytössä ja joiden kokonaishyötypinta-ala on yli 250 m², sekä** viranomaisten käytössä **oleville rakennuksille.**

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rakennuksia tai niiden osia rakennettaessa myyjä tai 17 artiklassa tarkoitettu energiatehokkuustodistuksen laatinut riippumaton asiantuntija || luovuttaa todistuksen omistajalle.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan myytäväksi, energiatehokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatehokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien myynti-ilmoituksissa, ja että energiatehokkuustodistus näytetään mahdolliselle ostajalle.

Myyjän on luovutettava energiatehokkuustodistus ostajalle viimeistään *rakennusta tai sen osaa koskevaa* myyntisopimusta tehtäessä.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kun rakennuksia tai niiden osia tarjotaan vuokralle, energiatehokkuustodistuksessa annettu numeroarvoinen energiatehokkuusindikaattori mainitaan kaikissa rakennuksen tai sen osien vuokrausilmoituksissa, ja että energiatehokkuustodistus näytetään mahdolliselle vuokralaiselle.

Omistajan on luovutettava energiatehokkuustodistus vuokralaiselle viimeistään vuokrasopimusta tehtäessä.

5. Rakennuksen omistaja voi milloin tahansa pyytää valtuutettua asiantuntijaa laatimaan, laskemaan uudelleen ja päivittämään energiatehokkuustodistuksen riippumatta siitä, onko kyseessä rakennettava, kunnostettava, vuokrattava tai myytävä rakennus.

6. Jäsenvaltiot voivat jättää 4 artiklan 2 kohdassa mainitut rakennusluokat tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

13 artikla

Energiatohokkuustodistusten asettaminen näytteille

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jos **rakennus on viranomais-ten käytössä tai jos rakennuksen kokonaishyötypinta-ala on** yli 250 m² **ja se on säännöllisesti yleisön** käytössä, asetetaan energiatohokkuustodistus näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä.

I

14 artikla

Lämmitysjärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavat toimenpiteet **uusiutumattomalla nestemäisellä tai kiinteällä polttoaineella toimiville**, nimellisteholtaan yli 20 kW:n lämmityskattiloilla varustettujen lämmitysjärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi. Näissä tarkastuksissa on arvioitava lämmityskattilan hyötysuhde ja mitoitus koko rakennuksen lämmitysvaatimuksiin nähden. **Jäsenvaltiot voivat peruuttaa kyseiset tarkastukset silloin, kun käytössä on sähköinen seuranta- ja valvontajärjestelmä.**

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä lämmitysjärjestelmän I tyypin ja nimellistehon mukaan. Tarkastustiheyksiä määriteltessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon lämmitysjärjestelmän tarkastuksen kustannukset ja tarkastuksesta mahdollisesti aiheutuvat arvioidut energiakustannusten säästöt.

3. Lämmitysjärjestelmät, joissa on yli 100 kW:n nimellistehon lämmityskattilat, on tarkastettava vähintään joka toinen vuosi.

Kaasulla toimivien lämmityskattiloiden osalta kyseinen jakso voidaan pidentää neljäksi vuodeksi.

4. Poiketen siitä, mitä 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmitysjärjestelmän muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista lämmityskattilan hyötysuhteen ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän lähestymistavan kokonaisvaikutusten on oltava vastaavat kuin 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä noudattaessa.

Jos jäsenvaltiot soveltavat II ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden on toimitettava komissiolle selvitys siitä, että nämä toimenpiteet vastaavat 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Jäsenvaltioiden on annettava tällainen selvitys komissiolle joka kolmas vuosi. Selvitykset voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatohokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

Jos komissio katsoo, ettei toisessa alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion selvitys osoita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vastaavuutta, se voi kuuden kuukauden kuluessa selvityksen vastaanottamisesta kehottaa jäsenvaltiota joko esittämään lisätodisteita tai toteuttamaan erityisiä lisätoimenpiteitä. Jos komissio ei vuoden kuluessa pyynnön esittämisestä ole tyytyväinen toimitettuihin todisteisiin tai toteutettuihin lisätoimenpiteisiin, se voi peruuttaa poikkeuksen.

15 artikla

Ilmastointijärjestelmien tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä **ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien sekä sellaisten vaihtosuuntaisten lämpöpumppujen** säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi, joiden nimellisteho on yli 5 kW. Tarkastuksessa on arvioitava ilmastointijärjestelmän tehokkuutta ja mitoitusta koko rakennuksen jäähdytysvaatimuksiin nähden. **Ilmanvaihtojärjestelmien tarkastukseen on sisällyttävä myös ilmapvirtausten arviointi.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Jäsenvaltiot voivat peruuttaa mainitut tarkastukset tapauksissa, joissa laitokset käyttävät sähköistä seuranta- ja valvontajärjestelmää, joka mahdollistaa järjestelmien tehokkuuden ja turvallisuuden kaukovalvonnan.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää erilaisista tarkastustiheyksistä ilmastointijärjestelmän, **ilmanvaihtojärjestelmän tai vaihtosuuntaisten lämpöpumppujen** tyypin ja nimellistehon mukaan. Tarkastustiheyksiä määritellään jäsenvaltioiden on otettava huomioon ■ tarkastuksen kustannukset ja tarkastuksesta mahdollisesti aiheutuvat arvioidut energiakustannusten säästöt.

3. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä säätäessään varmistettava, **sikäli kuin tämä on taloudellisesti ja teknisesti toteutettavissa, että tarkastukset tehdään tämän direktiivin 14 artiklassa tarkoitettujen lämmitysjärjestelmien ja muiden teknisten järjestelmien tarkastusten sekä tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa asetuksessa (EY) N:o 842/2006 ⁽¹⁾ säädetyn vuotojen tarkastusten mukaisesti.**

4. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja ilmastointijärjestelmän vaihtamisesta tai muista ilmastointijärjestelmän muutoksista, mukaan luettuina tarkastukset ilmastointijärjestelmän hyötysuhteen ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän lähestymistavan kokonaisvaikutusten on oltava vastaavat kuin 1 ja 2 kohdan säännöksiä noudatettaessa.

Jos jäsenvaltiot soveltavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, niiden on toimitettava komissiolle selvitys siitä, että nämä toimenpiteet vastaavat 1 ja 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Jäsenvaltioiden on annettava tällainen selvitys komissiolle joka kolmas vuosi. Selvitykset voidaan sisällyttää direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

Jos komissio katsoo, ettei toisessa alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltion selvitys osoita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vastaavuutta, se voi kuuden kuukauden kuluessa selvityksen vastaanottamisesta pyytää jäsenvaltiota joko esittämään lisätodisteita tai toteuttamaan erityisiä lisätoimenpiteitä. Jos komissio ei vuoden kuluessa pyynnön esittämisestä ole tyytyväinen toimitettuihin todisteisiin tai toteutettuihin lisätoimenpiteisiin, se voi peruuttaa poikkeuksen.

16 artikla

Lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportit

1. Tätä artiklaa sovelletaan lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraportteihin.
2. Kustakin tarkastetusta järjestelmästä on annettava tarkastusraportti säännöllisin väliajoin. Tarkastusraportissa on oltava seuraavat tiedot:
 - a) tarkastetun järjestelmän energiatehokkuuden vertailu suhteessa
 - i) parhaaseen saatavilla olevaan toteuttamiskelpoiseen järjestelmään; ja
 - ii) samantyyppiseen järjestelmään, jonka kaikki asianomaiset osat saavuttavat sovellettavassa lainsäädännössä vaaditun energiatehokkuustason;
 - b) suosituksia järjestelmän energiatehokkuuden kustannustehokkaasta parantamisesta rakennuksessa tai sen osissa.

⁽¹⁾ EUVL L 161, 14.6.2006, s. 1.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen suositusten on oltava kyseistä järjestelmää koskevia, ja niissä on annettava avointa tietoa suositusten kustannustehokkuudesta. Kustannustehokkuuden arvioinnin on perustuttava tiettyihin vakioedellytyksiin, kuten energiansäästöjen arviointiin ja tarvittavien investointien pohjana olevien energianhintojen ja korkotasojen arviointiin.

3. Tarkastajan on annettava tarkastusraportti rakennuksen omistajalle tai vuokraajalle.

17 artikla

Riippumattomat asiantuntijat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten energiatehokkuuden sertifiointin ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen suorittavat riippumattomalla tavalla pätevät ja valtuutetut asiantuntijat, olivat he sitten itsenäisiä ammatinharjoittajia tai julkisyhteisön taikka yksityisyrittäjiä edustavan elimen palveluksessa.

Asiantuntijoiden valtuutuksessa on otettava huomioon heidän pätevyytensä ja riippumattomuutensa.

2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen pätevyyden ja valtuutuksen vastavuoroinen tunnustaminen.**

3. **Komissio vahvistaa vuoteen 2011 mennessä suuntaviivat, jotka sisältävät suosituksia asiantuntijoiden säännöllistä koulutusta koskevia vähimmäisvaatimuksia varten.**

Tämä toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. **Jäsenvaltioiden on annettava yleisön saataville koulutusta ja valtuutusta koskevia tietoja. Jäsenvaltioiden on myös perustettava ja annettava saataville pätevien ja valtuutettujen asiantuntijoiden rekisteri.**

18 artikla

Riippumaton valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että energiatehokkuustodistuksille ja lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporteille perustetaan riippumaton valvontajärjestelmä liitteen II mukaisesti. **Jäsenvaltioiden on perustettava erillisiä täytäntöönpanojärjestelyjä organisaatioille, jotka vastaavat energiatehokkuustodistusten sekä lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastusraporttien täytäntöönpanosta.**

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta edellyttäen, että ne varmistavat, että tämä järjestelmä toteutetaan liitteen II mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että niin pyydettyä 1 kohdassa tarkoitettujen energiatehokkuustodistukset ja tarkastusraportit rekisteröidään tai asetetaan toimivaltaisten viranomaisten tai niiden elinten saataville, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta.

19 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen 22 artiklassa perustetun komitean avustamana direktiiviä ja harkitsee sen tarkistamista vuoteen 2015 mennessä sen soveltamisesta saadun kokemuksen ja tapahtuneen edistymisen perusteella ja tekee tarvittaessa ehdotuksia, jotka koskevat muun muassa

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- a) menetelmiä rakennusten energiatehokkuuden luokitteluksi primäärienergian kulutuksen ja hiilidioksidipäästöjen perusteella;
- b) yleisiä kannustimia rakennusten energiatehokkuutta lisääviin toimenpiteisiin ;
- c) **sellaisen yhteisön laajuisen vaatimuksen asettamista, että olemassa olevien rakennusten on oltava rakennuksia, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus.**

20 artikla

Tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen rakennusten tai niiden osien omistajille **ja** vuokralaisille eri keinoista ja menetelmistä, joilla energiatehokkuutta voidaan parantaa.

2. Jäsenvaltioiden on annettava rakennusten omistajille **ja** vuokralaisille tietoa erityisesti energiatehokkuustodistuksista ja tarkastusraporteista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista tavoista parantaa rakennuksen energiatehokkuutta sekä keskipitkän ja pitkän aikavälin taloudellisista seurauksista, jos mitään ei tehdä, **sekä saatavilla olevista rahoitusvälineistä** rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi. **Tiedotuskampanjoilla on pyrittävä kannustamaan omistajia ja vuokralaisia täyttämään vähintään 4 ja 9 artiklassa vahvistetut vähimmäisvaatimukset.**

Komissio avustaa 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan tarkoituksessa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä tiedotuskampanjoiden järjestämisessä, jotka voivat kuulua yhteisön ohjelmiin.

3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikalliset ja alueelliset viranomaiset osallistuvat sellaisten ohjelmien kehittämiseen, joissa annetaan tietoa ja koulutusta ja lisätään tietoisuutta.**

4. **Jäsenvaltioiden on myös varmistettava paikallisten ja alueellisten viranomaisten avulla, että tämän direktiivin täytäntöönpanosta kaavoituksen ja rakennusstandardien valvonnan kautta vastaavien henkilöiden käyttöön annetaan sopivia ohjeita ja koulutusta. Tällaisissa ohjeissa ja koulutuksessa on erityisesti korostettava energiatehokkuuden parantamisen merkitystä, ja niiden avulla on pystyttävä harkitsemaan energiatehokkuuden parannusten, uusiutuvien energialähteiden käytön ja kaukolämmityksen ja -jäähdytyksen käytön optimaalista yhdistelmää kaavoitettaessa, suunniteltaessa, rakennettaessa ja kunnostettaessa teollisuus- ja asuinalueita.**

5. **Liikerakennusten omistajat ja vuokralaiset on vaihdettava tosiasiallista energiankulutusta koskevia tietoja.**

6. **Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedot**

- a) kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason tukijärjestelmistä, joilla edistetään energiatehokkuutta ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käyttöä rakennuksissa
- b) rakennuslalla käytetyn uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuudesta kansallisella ja alueellisella tasolla, mukaan luettuina erityistiedot siitä, onko uusiutuva energia peräisin paikalla olevista laitteista, kaukolämmitys- ja -jäähdytysjärjestelmästä vai yhteistuotannosta.

Kyseiset tiedot on sisällytettävä direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin energiatehokkuutta koskeviin toimintasuunnitelmiin.

7. **Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet entistä useamman asentajan kouluttamiseksi sekä tarvittavan energiatehokkaan ja uusiutuvia energialähteitä käyttävän teknologian asennuksen ja integroinnin pätevyytasoa lisäävän koulutuksen varmistamiseksi, jotta niillä olisi keskeinen asema rakennusten energiatehokkuuden parantamisen tukemisessa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

8. *Komissio perustaa vuoteen 2010 mennessä verkkosivuston, joka sisältää seuraavat tiedot:*
- a) *uusin versio kustakin direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuista energiatehokkuutta koskevasta toimintasuunnitelmasta;*
 - b) *tiedot yhteisön tasolla tuolloin käytössä olevista toimenpiteistä rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi, mukaan luettuina sovellettavat rahoitus- tai verotusvälineet, asianmukainen soveltamisala tai yhteystiedot;*
 - c) *tiedot kussakin jäsenvaltiossa tuolloin käytössä olevista kansallisista toimintasuunnitelmista sekä kansallisista, alueellisista ja paikallisista toimenpiteistä rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi, mukaan luettuina sovellettavat rahoitus- tai verotusvälineet, asianmukainen soveltamisala tai yhteystiedot;*
 - d) *esimerkkejä rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevista parhaista käytännöistä kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla.*

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava muodossa, jota tavallisten vuokralaisten, omistajien ja yritysten kaikissa jäsenvaltioissa sekä kaikkien paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten on helppo käyttää ja ymmärtää. Niiden on oltava muodossa, jonka avulla kyseiset henkilöt ja organisaatiot voivat helposti käyttää näiden saatavilla olevaa tukea rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi ja vertailla jäsenvaltioiden välisiä tukitoimenpiteitä.

21 artikla

Liitteen I mukauttaminen tekniikan kehitykseen

Komissio mukauttaa liitteessä I olevan 3 ja 4 kohdan tekniikan kehitykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

22 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

23 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Kyseisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ja niiden mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä. **Jäsenvaltioiden on esitettävä näyttöä seuraamuksia koskevien sääntöjen vaikuttavuudesta direktiivin 2006/32/EY 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa energiatehokkuutta koskevissa toimintasuunnitelmissa.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 2– 18, 20 ja 23 artiklan ja liitteiden I ja II noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 2, 3, 9, 11 – 13, 17, 18, 20 ja 23 artiklan säännöksiä viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010.

Jäsenvaltioiden on sovellettava 4–8, 14 – 16 ja 18 artiklan säännöksiä viranomaisten käytössä oleviin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä joulukuuta 2010 ja muihin rakennuksiin viimeistään 31 päivästä tammikuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/91/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainitulla asetuksella, 1 päivästä helmikuuta 2012, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavaa, liitteessä III olevassa B osassa asetettua määräaika, jonka kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa sitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE I

Rakennusten energiatehokkuuden laskennan yleinen kehys (3 artiklassa tarkoitettu)

1. Rakennuksen energiatehokkuus on määritettävä sen lasketun tai tosiasiallisen **primäärienergiamäärän** perusteella, joka vuosittain kulutetaan rakennuksen **tavanomaiseen** käyttöön liittyvien tarpeiden täyttämiseen, ja sen on vastattava lämmitysenergiaa ja jäähdytysenergiaa (liikalämmön välttämiseksi tarvittavaa energiaa), joka tarvitaan rakennuksen suunniteltujen lämpötilaolosuhteiden ylläpitämiseen. **Kulutus on soveltuvin osin tasapainotettava paikan päällä tuotetun, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian avulla.**
2. Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen on sisällyttävä myös **yksikkönä kWh/m² vuodessa ilmaistu** numeroarvoinen indikaattori **I** primäärienergian käytöstä.

Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmässä **on sovellettava eurooppalaisia standardeja ja asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, mukaan luettuna direktiiviä 2009/28/EY.**

Rakennuksen sähkönkulutuksen energiatehokkuutta arvioitaessa loppuenergian muuntamista primäärienergiaksi koskevassa muutokertoimessa on otettava huomioon asianmukaisten sähkön energialähteiden vuotuinen painotettu keskiarvo.

3. Menetelmä on määriteltävä siten, että huomioon otetaan ainakin seuraavat näkökohdat:
 - a) seuraavat rakennuksen, sisätilan seinät mukaan luettuina, tosiasialliset lämpöominaisuudet:
 - i) lämpökapasiteetti;
 - ii) eristys, **sellaisena kuin se saavutetaan vähiten lämpöä johtavilla saatavilla olevilla materiaaleilla;**
 - iii) passiivinen lämmitys;
 - iv) jäähdytyselementit; ja
 - v) lämpösillat;
 - b) lämmityslaitteet ja lämpimän veden jakelu, niiden eristysominaisuudet mukaan lukien;
 - c) ilmastointilaitteet, **jäähdytysjärjestelmät mukaan luettuina;**
 - d) painovoimainen ja koneellinen ilmanvaihto, johon voi sisältyä ilmatiiviys;
 - e) kiinteät valaistusjärjestelmät, joiden valaistussuunnittelussa otetaan huomioon huoneen käyttötarkoitusten kannalta asianmukaiset valaistustasot, paikalla olevat henkilöt, päivänvalon asianmukaisen tason saatavuus, käyttötarkoitusten erojen mukainen valaistustasojen joustava säätö sekä se, käytetäänkö järjestelmää asuinrakennuksessa vai muissa kuin asuinrakennuksissa;
 - f) rakennuksen suunnittelu, sijainti ja suuntaus, mukaan lukien ilmasto-olosuhteet;
 - g) passiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja aurinkosuojaus;

Torstai 23. huhtikuuta 2009

- h) sisäilmasto-olosuhteet, suunniteltu sisäilmasto mukaan lukien;
 - i) sisäiset kuormitukset.
4. Laskennassa on aiheellisissa tapauksissa otettava huomioon seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:
- a) paikallinen auringonvalon määrä, aktiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät;
 - b) yhteistuotannolla tuotettu sähkö;
 - c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;
 - d) päivänvalo.
5. Tätä laskelmaa varten rakennukset olisi asianmukaisesti jaettava seuraaviin luokkiin:
- a) erityyppiset yhden asunnon asuinrakennukset;
 - b) kahden tai useamman asunnon asuinrakennukset;
 - c) toimistot;
 - d) koulutusrakennukset;
 - e) sairaalat;
 - f) hotellit ja ravintolat;
 - g) urheilutilat;
 - h) vähittäiskaupan rakennukset;
 - i) **tukkukaupan ja keskusvarastojen rakennukset;**
 - j) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset.
-

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE II

Energiatehokkuustodistusten ja tarkastusraporttien riippumattomat valvontajärjestelmät

1. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,5 prosenttia kaikista **kunkin asiantuntijan** vuosittain **antamista** energiatehokkuustodistuksista ja tarkastettava *näiden todistusten tiedot*. **Jos riippumaton asiantuntija antaa vain muutamia todistuksia, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vähintään yksi todistus ja tarkastettava sen tiedot.** Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehdoista tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista todistuksista:
 - a) energiatehokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen ja todistuksessa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
 - b) syöttötietojen tarkastus ja todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
 - c) energiatehokkuustodistuksen antamisessa käytettyjen rakennuksen syöttötietojen täydellinen tarkastus, todistuksessa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että energiatehokkuustodistuksessa annetut eritelmät vastaavat sertifioitua rakennusta.
2. **Jos tarkastuksissa ilmenee, ettei sääntöjä ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vielä vähintään viisi saman asiantuntijan antamaa todistusta ja tarkastettava näiden todistusten tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on määrättävä asiantuntijalle seuraamuksia, jos lisätarkastuksissa todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu; vakavimmissa rikkomisissa asiantuntijaa voidaan rangaista peruuttamalla tämän valtuutus.**
3. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten, joille toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuun riippumattoman valvontajärjestelmän toteuttamisesta, on valittava satunnaisesti vähintään 0,1 prosenttia kaikista **kunkin asiantuntijan** vuosittain **antamista** tarkastusraporteista ja tarkastettava *näiden raporttien tiedot*. **Jos riippumaton asiantuntija antaa vain muutamia tarkastusraportteja, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vähintään yksi tarkastusraportti ja tarkastettava sen tiedot.** Tarkastus on tehtävä jollain seuraavista kolmesta vaihtoehdoista tasosta, ja jokaista tarkastustasoa on sovellettava vähintään tilastollisesti merkittävään osuuteen valituista tarkastusraporteista:
 - a) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten paikkansapitävyyden tarkastus;
 - b) syöttötietojen tarkastus ja tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, todentaminen;
 - c) tarkastusraportin antamisessa käytettyjen rakennuksen teknisen järjestelmän syöttötietojen täydellinen tarkastus, tarkastusraportissa esitettyjen tulosten, myös annettujen suositusten, täydellinen todentaminen ja paikan päällä tehtävä tarkastus rakennuksessa sen varmistamiseksi, että tarkastusraportissa annetut eritelmät vastaavat tarkastettua rakennuksen teknistä järjestelmää.
4. **Jos tarkastuksissa ilmenee, ettei sääntöjä ole noudatettu, toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on valittava satunnaisesti vielä vähintään viisi saman asiantuntijan antamaa tarkastusraporttia ja tarkastettava näiden raporttien tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten tai elinten on määrättävä asiantuntijalle seuraamuksia, jos lisätarkastuksissa todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu; Vakavimmissa rikkomisissa asiantuntijaa voidaan rangaista peruuttamalla tämän valtuutus.**

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE III

A osa

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

(25 artiklassa tarkoitettu)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/91/EY
(EYVL L 1, 4.1.2003, s. 65)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1137/2008
(EUVL L 311, 21.11.2008, s. 1)

Ainoastaan liitteen 9.9 kohta

B osa

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
2002/91/EY	4. tammikuuta 2006	4. tammikuuta 2009 ainoastaan 7, 8 ja 9 artiklan osalta

LIITE IV

Kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa koskevan yhteisen menetelmän periaatteet

Komissio ottaa kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa koskevaa yhteistä menetelmää vahvistaessaan huomioon vähintään seuraavat periaatteet:

- määritetään vertailurakennukset, jotka ovat luonteenomaisia ja jotka tyypillisesti edustavat käyttötarkoitusta ja maantieteellistä sijaintia, sisätilojen ja ulkoalueiden ilmasto-olosuhteet mukaan luettuina; vertailurakennusten on katettava sekä uudet että olemassa olevat asuinrakennukset ja muut kuin asuinrakennukset;
- määritellään arvioitavien energiatehokkuutta ja energiahuoltoa koskevien toimenpiteiden tekniset kokonaisuudet (esimerkiksi rakennuksen vaipan tai sen osien eristys tai energiatehokkaammat rakennuksen tekniset järjestelmät);
- määritellään kattavat tekniset kokonaisuudet, joiden tavoitteena on saada aikaan rakennuksia, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus;
- arvioidaan vertailurakennusten lämmityksen ja jäädytyksen energiatarve, toimitettu energia, paikalla tuotettu uusiutuva energia, käytetty primäärienergia ja hiilidioksidipäästöt (mukaan luettuina sovellettavat määritellyt tekniset kokonaisuudet);
- arvioidaan vastaavia energiaa koskevia investointikustannuksia, energiakustannuksia ja muita juoksevia kuluja, joita vertailurakennuksissa sovellettavista teknisistä kokonaisuuksista aiheutuu yhteiskunnan kannalta sekä kiinteistön omistajan tai investoijan kannalta;
- alueelliset/paikalliset työvoimakustannukset, materiaalit mukaan luettuina.

Energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten eri tasojen kustannustehokkuus on arvioitava laskemalla rakennuksen elinkaarikustannukset vertailurakennuksessa sovellettavien toimenpiteiden teknisten kokonaisuuksien perusteella ja suhteuttamalla ne energiatehokkuuteen ja hiilidioksidipäästöihin.

Torstai 23. huhtikuuta 2009

LIITE V

Rahoitusvälineet rakennusten energiatehokkuuden parantamiseksi

Jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön vähintään kaksi seuraavan luettelon rahoitusvälinettä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista:

- a) arvonlisäverokannan alennukset energiaa säästäville, energiatehokkaille ja uusiutuvia energialähteitä käyttäville tavaroille ja palveluille;
- b) muut veronalennukset energiaa säästäville tavaroille ja palveluille tai energiatehokkaille rakennuksille, mukaan luettuina veronalennukset tulo- tai varallisuusverosta;
- c) suorat tuet;
- d) korkotukilainajärjestelyt tai edulliset lainat;
- e) avustusjärjestelyt;
- f) lainatakausjärjestelyt;
- g) energiantoimittajia koskevat vaatimukset tai niiden kanssa tehdyt sopimukset, joiden mukaan kaikille kuluttajaryhmille on tarjottava taloudellista apua.

LIITE VI

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 2002/91/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla, johdantolause	2 artikla, johdantolause
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
-	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 6 kohta ja liite I
-	2 artiklan 7, 9, 11 ja 12 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 14 kohta
-	2 artiklan 15 kohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 16 kohta
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 18 kohta
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 19 kohta
3 artikla	20 artikla ja liite I
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	-
4 artiklan 3 kohta	4 artiklan 2 kohta
-	4 artiklan 3 kohta
-	4 artiklan 4 kohta
-	5 artikla
5 artikla	6 artiklan 1 kohta

Torstai 23. huhtikuuta 2009

Direktiivi 2002/91/EY	Tämä direktiivi
-	I
6 artikla	7 artikla
-	8 artikla
-	9 artikla
7 artiklan 1 kohta	11 artiklan 7 kohta, 12 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 6 kohta
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	13 artikla
-	12 artiklan 4, 7 ja 8 kohta
8 artikla, johdantolause	14 artikla, johdantolause
8 artiklan a alakohta	14 artiklan 1 ja 3 kohta
-	14 artiklan 2 kohta
8 artiklan b alakohta	14 artiklan 4 kohta
9 artikla	15 artiklan 1 kohta
-	15 artiklan 2 kohta
-	16 artikla
10 artikla	17 artikla
-	18 artikla
11 artikla, johdantolause	19 artikla, johdantolause
11 artiklan a alakohta	-
-	19 artiklan a alakohta
11 artiklan b alakohta	19 artiklan b alakohta
12 artikla	20 artikla
13 artikla	21 artikla
14 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta
II	II
-	23 artikla
15 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	-
-	25 artikla
16 artikla	26 artikla
17 artikla	27 artikla
Liite	Liite I
-	Liitteet II–VI